

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/15/2021
Identifikačné číslo spisu: 8019200132
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8019200132.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: B.. W. M.L., V., bytom L. XX, XXX XX R., právne zastúpený C & T Advokáti s. r. o., so sídlom Fedinova 3b, 851 01 Bratislava, IČO: 51 284 961, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, 081 92 Prešov, o návrhu na ochranu pred iným zásahom orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/1/2019 - 33 zo dňa 27. mája 2021, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3S/1/2019 - 33 zo dňa 27. mája 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ a „správny súd“) zamietol návrh na ochranu pred iným zásahom orgánu verejnej správy. Žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu žalovaného, ktorým žalovaný listom zo dňa 30. 04. 2015, vo veci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania žalobcovi oznámil, že jeho odvolanie proti rozhodnutiu č. OÚ-KK-PLO-2015/123-4-AJ zo dňa 12. 01. 2015 o uložení pokuty vo výške 330 Eur posúdil ako podané po zákonnej lehote. Následne, postupom podľa § 60 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku (ďalej len „správny poriadok“), po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a podaného odvolania z dôvodu, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, správny orgán konštatoval, že uloženie poriadkovej pokuty žalobcovi bolo v súlade so zákonom č. 326/2005 Z. z. o lesoch (ďalej len „zákon o lesoch“), konkrétne v súlade s § 62 ods. 6 zákona o lesoch.

2. Napadnutému uzneseniu predchádzalo rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), sp. zn. 6Sžk/5/2016 zo dňa 21. 02. 2018 (ďalej len „rozhodnutie najvyššieho

súdu“). Rozhodnutím najvyššieho súdu sa zrušil pôvodne zamietnutý návrh na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy správnym súdom, a vec bola vrátená na ďalšie konanie správneho súdu, konkrétne návrh žalobcu na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Najvyšší súd vo vzťahu k zrušujúcemu výroku uviedol, že oznámenie správneho orgánu o tom, že neboli zistené podmienky na preskúmanie právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania, nemá povahu rozhodnutia a právnej ochrany je možné domáhať sa postupom podľa piatej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) (konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy), resp. podľa § 252 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Úlohou správneho súdu po vrátení veci bolo posúdiť žalobu na konanie o ochrane pred iným zásahom verejnej správy a vysporiadať sa so vznesenými námietkami žalobcu.

3. Správny súd po opätovnom preskúmaní návrhu žalobcu v intenciách pokynov najvyššieho súdu, v odôvodnení napadnutého uznesenia skonštatoval, že v danom prípade neboli splnené zákonné procesné podmienky, a preto žalobca nemohol byť v danom konaní úspešný, z toho dôvodu žalobu ako nedôvodnú zamietol. Splnenie zákonných procesných podmienok správny súd vyhodnotil aj v zmysle zákonnej úpravy v § 252 ods. 1 a 2 SSP, ale taktiež hodnotil splnenie podmienok uvedených v § 250v OSP.

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu (ďalej len „sťažovateľ“). Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Sťažovateľ uvádza, že „nechápe, čo má súd na mysli, tvrdením, že zásah už netrvá tak, ako to súd tvrdí v bode 32. Pretože, tým, že žalobca žalovanému 1. uhradil pokutu 330,-€, nevyhnutne mu v tejto výške vznikla majetková ujma, ktorá spôsobila, že o tento majetok prišiel. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka dodnes i naďalej prichádza o zisk (teda úroky) z tejto neoprávnene uhradenej sumy“. Sťažovateľ vo vzťahu k fikcii doručenia konštatuje, že „fikcia doručenia je vylúčená, pretože ak sa žalobca nezdržoval v mieste svojho pobytu, potom sa nedozvedel ani, že ide už o druhý pokus o doručenie zásielky. Svojím pôvodným odvolaním v správnom konaní ako aj v konaní pred súdom žalobca uvedenú okolnosť preukázal mimo akúkoľvek pochybnosť“. Ďalej uvádza, že obhospodarovateľom lesa v čase uloženia pokuty bolo Pozemkové spoločenstvo Slovenská Ves, ktoré ním je doposiaľ. Nikdy ním nebol sťažovateľ, a teda fyzická osoba W. M., ktorý je len jeden z mnohých spoluvlastníkov lesa, pričom je však jediným pokutovaným spoluvlastníkom. Svoje tvrdenie však sťažovateľ nevie preukázať, pretože nevie doložiť výpis z listu vlastníctva, „ktorým pôvodne bol LV č. XXX pre k. ú. E. H., pretože žalovaný 1. tento LV zrušil a nahradil neznámym počtom ďalších, s cieľom prideliť tento les tomu jednému zo spolumajiteľov, ktorý má nadštandardné vzťahy k žalovanému 1“. V súčasnosti sa vedie o tejto veci súdne konanie vedené na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/55/2019 a na Krajskom súde v Prešove pod. sp. zn. 3S/59/2019, v rámci ktorých mala byť predložená celá argumentácia a vykonané celé dôkazové konanie. Z uvedeného dôvodu sťažovateľ „nepovažuje za potrebné takéto dôvodenie opakovať i v tomto konaní“. Záverom sťažovateľ navrhuje kasačnému súdu, aby podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil napadnuté uznesenie tak, že zruší rozhodnutie žalovaného 1. č. OÚ KK-PLO-2015/123-4-Aj zo dňa 12. 01. 2015 v spojení s nadväzujúcim oznámením žalovaného 2. a vec vráti žalovanému 1. na ďalšie konanie alebo kasačný súd v zmysle § 462 ods. 1 SSP zruší napadnuté uznesenie správneho súdu a vráti mu vec na ďalšie konanie. Zároveň si sťažovateľ uplatnil náhradu trov konania.

5. Žalovaný nevyužil svoje právo a na základe zaslanej výzvy správneho súdu, sa nevyjadril ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa.

6. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP),

preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

7. Podľa § 252 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

8. Podľa § 254 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

9. Podľa § 261 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne.

10. Podľa § 438 ods. 1 SSP, kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

11. Podľa § 452 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

13. Kasačný súd po oboznámení sa so súdnym spisom konštatuje, že sťažovateľ sa podanou žalobou domáhal ochrany pred iným zásahom orgánov verejnej správy. Správny súd v súvislosti s rozhodnutím najvyššieho súdu postupom podľa jeho pokynov skúmal či v danom prípade boli splnené podmienky vyžadované zákonom, a mohla byť sťažovateľovi poskytnutá ochrana pred iným zásahom orgánov verejnej správy.

14. K námietkam sťažovateľa vo vzťahu k uplatnenej fikcii doručenia. Správny orgán správne aplikoval § 24 Správneho poriadku, keď skonštatoval, že zákonné predpoklady na naplnenie podmienky fikcie doručenia boli splnené. Uvedené vyplýva aj s aplikáciou § 62 ods. 8 v spojitosti s § 62 ods. 6 zákona o lesoch. Kasačný súd rovnako ako správny súd poukazuje, že sám sťažovateľ na ústnom pojednávaní pred správnym súdom konanom dňa 15. 06. 2016 uviedol, že v čase doručovania predmetnej zásielky sa v Bratislave zdržiaval a že všetky písomnosti preberá na adrese L. XX, R. a že na uvedenú adresu je potrebné doručovať aj písomnosti súdu, pričom ide o adresu jeho trvalého bydliska, ktorú má sťažovateľ uvedenú aj v občianskom preukaze. Argument sťažovateľa, že si chodí overovať iba každých 18 dní, či mu nie je doručovaná zásielka na predmetnú adresu, nemôže obstať. Sám sťažovateľ si určil takéto rozmedzie kontroly poštovej schránky a len on sám to vie ovplyvniť.

15. Súdna judikatúra (napríklad rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžz/2/2013 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=gfz xu6rsf4zdamjt>> z 18. februára 2014) označuje iba ten zásah za nezákonný, ktorý vykazuje znaky (v širšom zmysle) protiprávneho aktu orgánu verejnej moci priamo zasahujúceho do subjektívnych práv osoby (napríklad porušenie práva na život, resp. telesnú integritu či súkromie, práva na osobnú slobodu alebo na ochrancu vlastníctva, práva na informácie či priaznivé životné prostredie a iné) a ktorý spočíva v postupe orgánu verejnej správy prejavujúcom sa jeho činnosťou (úkonmi, pokynmi) tam, kde zákon predpokladá nečinnosť orgánu verejnej správy, resp. situáciu opačnú. Takýto zásah orgánu verejnej správy nemôže správny súd napraviť s účinkami „restitutio in integrum“ (najmä pre existenciu objektívnej prekážky vo forme plynutia času), môže však trvanie zásahu vylúčiť alebo ukončiť (zákazový príkaz adresovaný správne orgánu), a iba ak je to možné, tak správne orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom. Kasačný súd dodáva, že správny súd správne skonštatoval, keď uviedol, že oznámenie žalovaného nemá znaky nezákonného, resp. iného zásahu orgánu verejnej správy a takisto neboli splnené ani procesné podmienky pre úspešné podanie takejto žaloby.

16. Opakovaným zásahom sa rozumie relatívne samostatný zásah, ktorý má vecnú i časovú súvislosť s pôvodným zásahom. Skutočnosti, z ktorých vyplýva, že ide o opakovanie zásahu, musí navrhovateľ dostatočne určite tvrdiť, dôkazné bremeno vzťahujúce sa k tomuto tvrdeniu je na navrhovateľovi.

17. Správny súd v napadnutom uznesení poukázal na právnu úpravu v zmysle § 250v OSP, podľa ktorej v čase podania žaloby neboli splnené procesné podmienky, a to najmä sťažovateľ v návrhu netvrdil, ani nepreukázal, že zásah správneho orgánu trvá, rovnako nebolo preukázané, že hrozí opakovanie takéhoto zásahu. Sťažovateľ nepreukázal ani splnenie podmienky podľa § 250v ods. 3 OSP, a to podanie sťažnosti proti postupu žalovanému, resp. podnet na preskúmanie postupu žalovaného prokurátorom. Zo strany sťažovateľa neboli vyčerpané osobitné prostriedky nápravy. V prípade aplikácie § 250v OSP by takáto žaloba nemohla byť úspešná aj z dôvodu vyššie uvedeného, ale aj absencie správne naformulovaného žalobného petitu, ako to vyžaduje dotknuté ustanovenie. Petitom návrhu sa navrhovateľ musí domáhať, aby súd zakázal orgánu verejnej správy pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a prikázal mu, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom.

18. Vo vzťahu k § 252 a nasl. SSP, správny súd poukázal správne na jednotlivé typy žalôb, ktoré upravuje § 252 SSP. Ani v tomto prípade neboli naplnené predpoklady pre úspešné podanie takejto žaloby, najmä preto, že sťažovateľ nepreukázal, že zásah alebo jeho následky naďalej trvajú alebo hrozí ich opakovanie v zmysle ustanovenia SSP (negatívna zásahová žaloba). Sťažovateľ sa ani nedomáhal určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy (určovacia zásahová žaloba). Určovaciu zásahovú žalobu by bolo možné podať, len v tom prípade, ak nie je možné podať negatívnu zásahovú žalobu. Kasačný súd rovnako ako správny súd poukazuje, že ani v tomto prípade sťažovateľ nepreukázal splnenie podmienok, ktoré by mohli odôvodňovať úspech pre podanú žalobu. Zároveň oznámenie žalovaného nemožno považovať za taký zásah, ktorý je definovaný v rámci ustálenej judikatúry. Pritom za nezákonný zásah považuje sťažovateľ najmä uloženie pokuty a s tým súvisiace nesprávne aplikovanie ustanovenia o fikcii doručenia správnym orgánom, a teda nesprávne posúdenie jeho odvolania ako odvolania podaného po lehote.

19. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti ďalej poukázal na iné prebiehajúce súdne konania vedené pod sp. zn. 4C/55/2019 a 3S/59/2019, v rámci ktorých je účastníkom konania, ale tieto podľa názoru kasačného súdu nemajú súvis s prejednávanou vecou, z toho dôvodu kasačný súd vyhodnotil uvedené námietky ako nedôvodné.

20. Kasačný súd po oboznámení sa so súdnym spisom dospel k záveru, že o takúto situáciu - zásah orgánu verejnej správy - v prejednáwanej veci nejde. Správny súd tak rozhodol správne, keď podľa § 261 SSP zamietol po preskúmaní žalobu ako nedôvodnú. Kasačná sťažnosť sťažovateľa tak nie je dôvodná, a preto ju kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol.

21. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi ich náhradu nepriznal z dôvodu jeho neúspechu v tomto konaní (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta prvá SSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

